

Kuopion kaupunki
Ympäristönsuojelusuunnittelija
Timo Perätie

Sienityöryhmä/
Tea von Bonsdorff-Salminen /
Unioninkatu 44
000140 Helsingin yliopisto

**Täydentävä lausunto. Täydentäen aiempaa Sienityöryhmän lausuntoa (15.3.2017).
Täydentävä osa Kuopion, Puijon, Antikkalan vanhan laskettelurinteen lumetuksen
vaikutuksiin**

Antikkalan rinne on sienilajistoltaan poikkeuksellisen hieno ja erittäin arvokas alue. Erittäin uhanalaisen ja erityisesti suojeltavan viherhäiverusokkaan, silmälläpidettävän sinikääpiörusokkaan sekä *Entoloma cuspidiferum* – lajin ainoat tunnetut esiintymät Suomessa ovat Antikkalan rinteellä. Eri puolilta rinteestä on löytynyt paljon vaateliaita rusokas- ja vahakaslajeja sekä useita harvinaisia ja uhanalaisiksi arvioituja sienilajeja. Lisäksi rinteestä voidaan yhä tulevaisuudessa löytää uhanalaista tai harvinaista lajistoa. Sienilajien kasvualue ei ole vain se yksittäinen pistemäinen kohta, josta sieni on havaittu, vaan sienien elinalue on aina laajempi, sienirihmaston eläessä tietyllä elinympäristötyypillä esimerkiksi koko rinnekedon alueella.

Lumetuksen vaikutuksista kasvillisuuteen on tehty tutkimuksia. Tutkimuksien mukaan nitraattisuolojen käyttö aiheuttaa voimakasta kasvillisuuden rehevöitymistä. Fosforipitoiset aineet ovat myös haitallisia sienille. Mikäli typpi- tai fosforipitoisia aineita käytetään Antikkalan rinteen lumetuksessa, aiheuttaa se rehevöitymistä, millä on selvä negatiivinen vaikutus näille vaateliaille niittysienille, jotka kasvavat nimenomaan lannoittamattomilla niityillä. Tällöin se muodostaa suuren uhan harvinaisen sienilajiston taantumiseen, jopa katoamiseen alueelta. On siis olemassa todellinen riski, että rinteen rehevöityminen voisi johtaa näiden kolmen sienilajin häviämiseen Suomesta. Lisäksi on selvää, että olosuhteet muuttuvat lumipeitteen runsauden ja –keston myötä rinteessä pitkällä aikavälillä muutoinkin, eikä sen vaikutuksia sienistöön voida vielä arvioida.

Sienityöryhmän mielestä viherhäiverusokkaalle pitäisi tehdä erityisesti suojeltavan lajin rajausta siinä laajuudessa, joka turvaa lajin esiintymisen alueella. Viherhäiverusokkaan esiintymän tarkempaa sijaintia ja laajuutta tulisi selvittää sienitutkijoiden ja asiantuntijoiden toimesta. Lumetuksen vaikutuksia alueen niittysienilajistoon on lisäksi tarpeen tarkoin seurata säännöllisesti ja mikäli sieniasiantuntija huomaa seurannan myötä negatiivisia vaikutuksia lajistossa tai elinympäristön taantumisessa tai laadun heikkenemisessä, tulisi niihin reagoida.

Helsingissä 9.5.2017
Sienityöryhmän puolesta,

Sienityöryhmän sihteeri,

Tea von Bonsdorff-Salminen
suojelusuunnittelija, biologi